

2016. XII. évfolyam 2. szám

Ludwig goes pop
Kitárt Ajtók ünnepe
Interjú Zászkaliczky Péterrel

TARTALOM

Köszöntő	3
Kitárt ajtók ünnepe	4
Interjú Zászkaliczky Péterrel	6
HÖK információk.....	8
Jellel dallal.....	10
Helen Keller.....	12
Lackó élete.....	14
Állatterápia.....	17
Gyerekek és az elfogadás.....	18
Tőled bármit kapni boldogság	19
Tudományos Diák Kör	20
Intuíció-A tudattalan tudás	23
Egy író, kinek regényeiből ő maga bontakozik ki	24
Ludwig goes pop+ The east side story	26
Nevem Khan	29
Magatokon röhögtök! A revizor a vígszínházban	30
Szabó Tamás verse.....	32
Havasi Balázs.....	33
Agatha Christie, Tíz kicsi néger	34
Recept	36
Humor.....	38
Keresztretjvény.....	40
Hirdetés	42

Főszerkesztő: Pogácsás Nóra

Tördelőszerkesztő: Krammer Dóra

Korrektorok: Csalló Júlia, Orbán Krisztina

Grafikus: Balázs Márta Eszter

Újságírók: Anda Tamara, Birinyi Szabina, Buzogány Borbála Lujza, Csernus

Édua, Egyed Barbara, Horváth Eszter, Király Petra, Menyhárt Barbara, Rácz

Renáta Erika, Somogyi Nikolett, Szabó Tamás

Nyomdai kivitelezés: Komáromi Nyomda és Kiadó Kft.

Felelős kiadó: Sztrecsko Boglárka ELTE BGGyK HÖK Elnök

KEDVES OLVASÓK!

Mégis miért vegyétek kezetekbe a februári Bárcziumot? A válasz roppant egyszerű: miért ne?

Számos kutatás megállapította már, az olvasás fitten tartja az agyat, oldja a stresszt és fejleszti a koncentrációs képességet. Hát még ha olyan témákkal találkoztok, amelyek érdekelnek is titeket! Tudom, hogy a vizsgaidőszakban mindenki több mint eleget olvasott már, ám ez egészen más. Egy garantáltan jó filmajánló vagy egy szellemes kritika mellett számos figyelemre méltó cikket találtok februári számunkban, melyben – hasonlóan előző kiadványunkhoz – egy kis meglepetéssel is készültünk nektek. Biztosítalak titeket, nem fogtok unatkozni. Továbbá: el ne feledjétek megoldani a keresztretjvényt!

Szerkesztői csapatunk nevében mindenkinek kellemes időöltést kívánok kari lapunk társaságában!

Pogácsás Nóra

Főszerkesztő

foszerkeszto@barcziok.elte.hu

KITÁRT AJTÓK ÜNNEPE

A Kitárt Ajtók Ünnepe idén is megrendezésre került az ELTE Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Kar Hallgatói Önkormányzatának szervezése által, 2015. december 3-án, a Fogyatékos Emberek Nemzetközi Világnapja alkalmából.

„Én is ott leszek?!“ címmel a rendezvény az integráció témáját járta körül változatos programsorozattal. A résztvevők először az „Életutak” keretein belül hallgathatták meg Tóth Károly, Lukoviczki Réka, Fenyvesi Zoltán és Puha Andrea előadásait. Közülük Tóth Károly volt az első, aki egy meghatározó táncos bemutatóval kezdte meg előadását, majd mesélt arról, hogy mozgássérültként milyen nehézségekkel küzdött és küzd. A roppant jó humorérzéssel rendelkező srác örömmel válaszolt minden feltett kérdésünkre, beszélt eddigi életéről, elért és kitűzött céljairól is. Lukoviczki Réka arról beszélt, hogyan tudta feldolgozni egyik lába elvesztését és ez hogyan hatott ki mindennapjaira. Továbbá arra hívta fel a figyelmet, hogy hogyan közelítsünk - és hogyan ne - a fogyatékkal élőhöz. Fenyvesi Zoltán kerekesszékes hétköznapijairól, nehézségeiről mesélt, valamint a kerekesszékes futásról mint sportról. Puha Andrea „Szajkóder” nevű projektjét, blogját mutatta be, mellyel a siketek életét próbálja közelebb hozni olvasóihoz. Ezt követte az „5 percem a Tíed - Élő könyvtár” nevezetű közvetlen beszélgetés, ahol a résztvevők csoportokba rendeződve tabuk nélkül kérdezhettek bármit az Autisták Országos

Szövetségének és a Siketek Sport Klubjának tagjaitól, továbbá Fazekas Ágnestől. Mindezek után egy kicsit formálisabb előadás következett, „Éjszaka akadályok nélkül” címmel egy kerekasztalbeszélgetés, melynek tagjai Benis Dániel (a Sziget Fesztivál Kft-től), Gyulavári Ágnes (a Fehér Paradicsom Klubtól) és Margitai Anna (egyetemi hallgató) voltak, a moderátor pedig az ELTE Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Kar oktatója, Perlusz Andrea volt. Sajnálatos módon Endrédi Bálint (kerekesszékes fesztiválozó) forgalmi okok miatt nem tudott részt venni. A résztvevők a beszélgetés keretében olyan témákat érintettek, mint „Mennyire lehet, egy fesztivált teljesen akadálymentesíteni,

mind látássérültek, mind mozgássérültek számára?”, „A hazai klubok, fesztiválok pénzszerzés céljából vagy pedig emberségből akadálymentesítenek?”, valamint „Az akadálymentesítésen kívül miket nyújtanak még a fesztiválok a mozgássérülteknek?”. Az intézmény nagy előadójában a programsorozatot az „Átértékeled” projekt (az ELTE Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Karának hallgatói vizsgafeladatukként a Belga - Az a baj című dalát dolgozták át) bemutatói, Bényi Katalin, Fekete Gy. Viktor, Gönci Som Kinga, Kovács Vera és Móricz Laura, zárták. A nézők a rendezvény zárásaként a Roll Dance nevű kerekesszékes táncgyűttes bemutatóját nézhették meg a tornateremben, akik több koreográfiával is készültek, s a legvégén még a közönség is táncra perdült.

Míg az intézmény előadójában egymást követték az előadások, addig az „A” épület földszinti folyosóján civil szervezetek interaktív workshopot tartottak egész nap. Az alábbi civil szervezetek

képviselték magukat: Autisták Országos Szövetsége, Cri Du Chat Baráti Társaság, ELTE Illyés Sándor Szakkollégium, Gézengúz Alapítvány a Születési Károsultakért, Kézzelfogható Alapítvány, Magyar Gyógypedagógusok Egyesülete, Magyar Speciális Művészeti Egyesület, Magyar Williams Szindróma Társaság, Mancsos Sengitőtársaink Terápiás Állatok És Oktatási Alapítvány, Mosolygó Kórház, Motivációs Műhely, Ritka és Veleszületett Rendellenességgel Élők Országos Szövetsége, Siketvakok Országos Egyesülete és a Siketek Sport Klubja.

A rendezvény célcsoportja, érzékenyítés céljából, főleg a gimnazisták voltak, akik a visszajelzések alapján jól érezték magukat. Remélem, továbbadják majd társaiknak a tapasztalataikat, kellemes érzéseiket a Kitárt Ajtók Ünnepével kapcsolatban, és jövőre még többen fognak eljönni!

Király Petra

INTERJÚ DR. ZÁSZKALICZKY PÉTERREL

Karunk dékánjával, Zászkaliczky Péterrel beszélgettem értékekről, célokról, közösséghez tartozásról és arról, hogy mi teszi különlegessé a Bárczit.

Mi motiválta arra, hogy gyógy-pedagógiával kezdjen foglalkozni? Miért a Gyógypedagógiai Főiskolára jelentkezett?

Az őszinte válaszom erre az, hogy egy lány miatt. A barátnőm ugyanis ide jelentkezett, én pedig nem tudtam dönteni a biológia és a bölcsészet között. A gyógypedagógiában azonban megláttam, hogy mind a kettő nagyon fontos háttértudomány. De a legőszintébb válasz mégis az, hogy egy lány miatt.

Mi a legfontosabb dolog, amit a Bárczin töltött évei alatt megtanult, és mi az, amit ebből feltétlenül tovább szeretne adni?

Nagyon fontos, hogy a gyógypedagógia nem egyszerűen egy tudományterület, egy kutatási fókusz, hanem egy nagyon jól körvonalazható segítő foglalkozás, nagyon határozott értékvalasztásokkal. Aki erre a karra jön, az nem egyszerűen egy szakmát választ a sokból, hanem egyfajta értékvalasztást is tesz ezzel, és ezek az értékek borzasztó fontosak. Ha ezekből a hallgatóinknak egy kicsit át tudunk adni és éreztetni tudjuk velük ezeknek az értékeknek a fontosságát, akkor tulajdonképpen elértük, amit akartunk.

Van olyan személy, aki jelentős mértékben formálta az Ön szemléletmódját?

Lányiné Engelmayer Ágneszt említeném legelőször, ő mind szakmailag, mind az értékvalasztásaimban nagyon meghatározó volt

számomra. De rengeteg nagyhatású tanárom volt, Illyés Sándor professzor úr, Gordosné Szabó Anna, Mesterházi Zsuzsa - a Bárczi-tanítványok nagy nemzedékének tanítványa lehettem.

Gólyaként a legtöbbben először a gólyatáborban találkozhattunk Önnel. Emlékszem, a második nap reggelén igen kelletlenül és fáradtan másztunk oda, hogy meghallgassuk a beszédét. Ez a kedvetlenség azonban nem tartott sokáig: annyi ösztönzés és biztatás volt a szavaiban, hogy többen majdnem elsírtuk magunkat. Nekem különösen a beszédnek az a része tetszett, amelyben

azt fogalmazta meg, hogy a feladatunk nem áll meg ott, hogy fogyatékos embereknek segítünk. A társadalom egészére kell hatnunk, hogy befogadják ne csak a fogyatékkal élőket, de az összes kirekesztett embert. A romákat, a menekülteket - mindenkit. Hogy a kettő összefügg és feltételezi egymást. Miért tartotta fontosnak ezt elmondani ott?

Úgy gondolom, van egyfajta kovász-jellege ennek a hivatásnak, amit fontos megérteni. Nem lehet egy kirekesztett, hátrányos helyzetű vagy a társadalom hatalmi mechanizmusai által elnyomott egyik csoport ügyeit képviselni, és a másik mellé nem odaállni. Egy társadalom akkor lesz igazán befogadó, ha mindennemű igazságtalanság és kirekesztés ellenében hat. Ma Magyarországon nagyon sok jelét látjuk annak, hogy nem ebben az irányba fejlődnek intézmények, nem így gondolkodnak emberek. Igenis szükség van arra az erős fellépésre bármiféle nem tűrhető hatalmi kényszer ellen, hogy nemcsak a fogyatékos emberek, hanem a más vallású, más etnikumhoz tartozó, másképpen gondolkodó, akár a véleményünknek ellentmondó ember mellett is kiálljunk, hogy a véleményét szabadon hangoztathassa, és ezért ne kerüljön hátrányba. A C/105-ös teremben biztos mindannyian látták már a kar jelmondatát a falon: Tudással a befogadó társadalomért. Ez azért fontos, mert ami ezen a karon történik, az tudásközvetítés, egy komoly szak tudomány ismerethalmazának az átadása, de ennek célja van: hogy az a világ, amiben élünk, az a befogadás, és ne a kirekesztés irányába mozduljon.

Mi az, amire a legbüszkébb dékánként?

Hogy e mögött az állásfoglalás és érték-közvetítés mögött egy közösség van, és a kar mögött pedig ott van az egész szakterület, amivel nagyon szoros a kapcsolat, és természetesen ott vannak a fogyatékos emberek. Ez egy nagy változás, hogy már nem egy hierarchikus viszonyban képzeljük el a szakember és a fogyatékos ember viszonyát, hanem egy egyenrangú partnerkapcsolatban, melyben mi vagyunk értük, de ők irányítanak. Ez a típusú bizalmon alapuló kapcsolat a közösségen belül, ez egy nagyon komoly erőforrás. Büszke vagyok rá, hogy ennek a közösségnek részese lehetek.

Eddigi tapasztalataim alapján én úgy látom, hogy a Bárczi sokban különbözik (nagyon pozitív módon) a legtöbb felsőoktatási intézménytől. Ön szerint mi az, ami különlegessé teszi?

Ha ez még érződik, akkor erre is büszke vagyok. Pedig itt is eltömegesedett a képzés, tehát azt Önök már elképzelni sem tudják, hogy amikor én voltam hallgató, hatvanan voltunk egy évfolyamban, és mindenkit ismertek névről a tanáraink és tudták, hogy kik vagyunk és honnan jöttünk ide, és rengeteg egyéb közös program volt, ahol együtt voltunk és beszélgettünk. Ehhez képest a felsőoktatás általános változtatásait ez a kar sem kerülhette el. De egészen addig, amíg ez a fajta személet és ez a fajta közösség - amibe már egy első éves is beletartozik - megmarad, és amíg ezt érzi egy hallgató, addig olyan nagyon rosszul nem csináljuk a dolgunkat.

Csalló Júlia

HÖK INFORMÁCIÓK

Kedves Hallgatótársaink!

Reméljük, most már mindenki kipihente a vizsgaidőszak fátalmait, kikapcsolódott, és újult erővel sikerült megkezdeni a szorgalmi időszakot. Lássuk csak, mi minden vár ránk februárban, márciusban!

Szakirányválasztás

Kedves Elsőévesek!

Eljött az a pillanat, mikor a közeljövőre nézve talán az egyik legnehezebb döntést kell meghoznotok. Választanotok kell, mely szakirányokon folytatjátok a képzéseteket. 8 szakirány közül választhattok, melyek közül 2 lesz az, ami az előttek álló féléteteket szepíti majd. A szakirányos tájékoztató a Bárczi honlapján elérhető, olvassátok, tanulmányozzátok! Szakirányokra való jelentkezés a Neptun tanulmányi rendszeren található, mégpedig az Ügyintézés/Szakirányjelentkezés fülön belül. Itt kell megjelölnötök az alkalmassági vizsgák eredményére való tekintettel a saját sorrendeteket. Bármiben elakadtok, vagy kérdésetek van, forduljatok hozzánk bizalommal!

Seniorjelentkezés

Jelentkezz Seniornak!

Olyan hallgatókat keresünk, akik lelkesek, segítőkészek, nyitottak az új kapcsolatok kialakítására és szeretnének egy szuper csapat részévé válni!

Ha magadra ismertél, akkor jelentkezz! :)

Ahhoz, hogy valaki Senior lehessen, a jelentkezési időszak alatt (02.08.-02.21.) le kell adnia a fényképes önéletrajzát és motiváció levelét a HÖK Irodában vagy a seniorkoordinator@barczi.hok.elte.hu email címre.

Ezt követően egy szóbeli elbeszélgetésre kerül majd sor.

Ha bármilyen kérdésed adódna, fordulj hozzánk bizalommal! :)

Tavaszi választások

Kedves Hallgatótársaink!

Márciusban esedékesek az ELTE-n az elektronikus választások. Hogy ez mit is takar? A tavalyi évben került bevezetésre az ELTE Hallgatói Önkormányzatában az elektronikus választás, amelynek köszönhetően minden hallgató közvetlenül, egy kattintással gyakorolhatja választójogát. Idén tavasszal is fontos, hogy eldöntsétek, ki álljon a HÖK élén, hiszen a HÖK a TI érdekeiteket képviseli, értetek van, döntsetek TI az érdekképviselőt jövőjéről! Ezen felül a Küldöttgyűlési választásokra is most kerül sor.

A Küldöttgyűlés a Hallgatói Önkormányzat legfőbb döntéshozó szerve, tagjait pedig azon felelősségteljes és lelkiismeretes hallgatóink adják, akiknek társaik bizalmat szavaztak, és ezáltal képviselhetik őket a küldöttgyűlési üléseken. A Küldöttgyűlés feladat- és hatásköréről az Alapszabály 4. §-ában olvashatsz, mely elérhető honlapunkon: www.barczi.hok.elte.hu/alapszabaly Megfordult a fejedben, hogy miért is jelentkeznél? A Küldöttgyűlés tagjaként alkalmaod nyílik nagyobb belátást nyerni a Hallgatói Önkormányzat működésébe és részt venni az Elnökség munkáját megalapozó határozatok hozatalában, mindemellett az Elnökség és az Ellenőrző Bizottság rendszeresen beszámolni is köteles neked. Küldöttgyűlési tagnak lenni tehát a hallgatók bizalmát jelenti, továbbá elismerést, tapasztalati lehetőséget és új ismereteket, de ami a legfontosabb, hogy számíthat a véleményed, és a legfőbb döntések meghozója lehetsz. Neked van hangod? Hallasd!

Érdekel a média világa?

Értesz a grafikához, a szerkesztéshez vagy a fotózáshoz? Csatlakozz a Bárczium új szerkesztői csapatához!

Nincs más dolgod, mint jelentkezni a foszerkeszto@barczi.hok.elte.hu e-mail címen! Amit mi garantálunk: szuper közösség, remek témák, új ismeretek és tapasztalat. Várunk téged is!

JELLEL-DALLAL

avagy figyelj, megmutatom, hogyan éneklek, interjú Halász Péterrel

Manapság jó, ha az ember minél több nyelvet beszél, mindannyian hallottunk már hasonlókat: „ahány nyelvet beszélsz, annyi féle ember vagy”, meg - valljuk be - az önéletrajzban sem mutat rosszul, ha valaki két, három vagy akár több nyelven is képes kommunikálni.

Egy nyelvtanárral beszélgettem, bár nem pontosan arról, amit felvezettem az imént. A téma az amerikai jelnyelv, s hogy ez hogyan kapcsolódik Halász Péterhez, a videóikhoz és mit üzen nekünk, gyógypedagógusoknak, az hamarosan kiderül.

Mesélnél egy keveset magadról? Mivel foglalkozol, mi az, amit szeretnél, hogy mindenképpen tudjanak rólad az olvasók?

Eredetileg alkalmazott nyelvészként végeztem, de főként angol oktatással foglalkozom. A tanítás mellett elég sokmindennel foglalkozom, például dalszöveget írok, a legismertebb szövegem talán a *We all, a Feels so right* és a *World of Violence* Bogitól. Ezen kívül időszakos fordítási munkák mellett én fordítom az ETO női kézilabda csapatának weblapját, illetve a Nextendwebnek narrálom a tutorial videóit angolul.

Mikor ismerkedtél meg a jelnyelvvél és mikor kezdted tanulni? Honnan jött az ötlet, hogy dalokat jelelj le?

Az amerikai jelnyelvvél két ütemben kerültem kapcsolatba. Először akkor, amikor még egy táncsoportban táncoltam és meg szerettem volna csinálni egy koreográfia elejére jelbeszéddel egy dal részletét.

Aztán kicsit ez abbamaradt, majd akkor jött elő megint, amikor mesterképzésen diplomamunka-témát választottam. A brit és amerikai jelnyelvről szerettem volna írni, de sajnos ez végül nem volt lehetséges.

Mikor elkezdett foglalkoztatni a jelnyelv, sok videót néztem a youtube-on és ezek között nagyon sok olyan van, amin dalokat jelelnek le. Gyakorlatilag azért kezdtem el dalokat jelelni, mert énekelni már nem tudok, nagyon hiányzik a tánc és így sokkal könnyebben jegyzem meg a jeleket, mert olyan, mint egy koreográfia.

Hogyan zajlik egy videó elkészítése?

Mindig azzal kezdődik, hogy kiválasztok, vagy véletlenül talállok egy dalt, ami tetszik.

Megnézem a szöveget és megkeresem a számomra ismeretlen szavakat egy netes videoszótárban, aztán megpróbálom összerakni a „koreográfiát”, amit nagyon sokszor elpróbálok kamera nélkül. Nem használok semmilyen modern technikát, a tabletem kamerájával veszem fel a dolgokat és mivel nem tudok videót szerkeszteni, ezért eleve kizárt, hogy összevagdossam a videókat. Tulajdonképpen mindent egyszerre kell megcsinálnom jól, ez szinte sosem jön össze elsőre, de most már egyre kevesebb próbálkozásba kerül elkészíteni egy videót.

Ezeknek a feldolgozott daloknak mi az üzenete az emberek felé? Hogyan fogadják ezt a kezdeményezést?

Alapvetően nem gondoltam, hogy ezt a közvetlen környezetemen kívül valaki is megnézi, ezért nem olyan céllal készítettem őket, hogy üzenjek valamit. De a sok komment és üzenet rádöbbsentett arra, hogy mégis van üzenete az emberek felé, mégpedig a fogyatékkal élők elfogadása, megmutatva azt, hogy ez a nyelv sem alacsonyabbrendű, mint a beszélt nyelvek és a használói is egyenrangúak a társadalom többi tagjával.

Eddig nagyon jók a tapasztalataim, 100%-ban pozitív kommenteket és üzeneteket kapok.

Melyik dal volt a legnehezebb, a legsikeresebb, melyik a személyes kedvenc? Milyen dalok vannak tervben?

2014. októberében kezdtem el készíteni a videókat, először csak a személyes profilomra, nagyjából hetente, szóval olyan 40 körül lehet a számuk. Két olyan dal volt, ami kifejezetten nehéz volt, az egyik Jordin Sparks és Jason Derulo Vertigo című duettje, a másik Coolio – Gangstas paradise.

Nagyon szeretem a Hello-t, ami most már 1400 feletti lájkjánál és 100 000 feletti megtekintésnél jár. A sikerén felbuzdulva tettem egy elhamarkodott kijelentést, hogy ha megírják, milyen dalt szeretnének, akkor azokat jelelem le. Szóval mindenképp szeretném elkészíteni, amiket kértek, de tervben van egy magyar jeltolmácsnak tanuló lánnyal egy duett, amiben ő magyarul, én pedig angolul jelelem ugyanazt a dalt.

Üzenél valamit a gyógypedagógus-hallgatóknak?

A barátaim és tanítványaim között is vannak gyógypedagógusok, ezért tudom, hogy sokkal komolyabb kihívásokkal néztek szembe a munkátok során, mint egy általános pedagógus, és azt is, hogy a sikerek is sokkal kisebbnek tűnnek és lassabban jönnek. De maradjatok motiváltak és alázatosak a munkában, ne adjátok fel sem magatok, sem a majdani vagy esetleg jelenlegi diákjaitok miatt sem, mert ha nem is most, de később minden erőfeszítés megtérül majd.

Ha valaki a kezével közli gondolatait, érzéseit, észrevételeit másokkal, a világgal és önmagával kapcsolatban, az csupán annyit tesz: megszólal egy nyelven, amit néhányan értenek, mások pedig nem. Erre a nézetre pedig a társadalom is elismerően rábólintott (illetve jelezte egyetértését egy like-kal, kommenttel vagy megosztással Halász Péter videója alatt!)

A videókat itt megnézhetitek: <https://www.facebook.com/halaszpeter86>

Menyhárt Barbara

Képet készítette: Pénzes Attila

HELEN KELLER

Helen Keller egy sötétségben élő gyermek volt, aki mások szemén és fülén keresztül, küzdelmek árán ismerte meg az őt körülvevő világot. Kommunikációs eszközeinek hiánya ellenére az elszigetelődésben élő, elkényeztetett kislányból egy előkelő, tanulni vágyó fiatal nővé érett, aki nemcsak kiválóan eligazodott a társadalomban, de még kortársai elismerését is kivívta.

Helen Keller 1880-ban született Alabamában egy német származású család gyermekeként. Születésekor még látott és hallott, amíg tizenkilenc hónapos korában meg nem betegedett. A skarlát és az agyhártyagyulladás vakságot és siketséget okozott nála. Sokáig egyetlen emberrel, a ház szakácsának lányával tudott kommunikálni. Idővel saját jelnyelvet alakítottak ki, amellyel sikerült megértetnie magát a külvilággal.

A szokatlan helyzetet sajnos sem a szülei, sem a századforduló körülményei nem tudták megfelelően kezelni, leginkább féltek a fogyatékoságtól, mivel nem tudták sem nevelni, sem tanítani a kis Helent. Az elkényeztetett kislány nem volt hajlandó tanulni, vagy bármit is változtatnia önmaga helyzetén, de hogyan is tudott volna. A fordulópont akkor következett be, amikor egy siket-vak kislány sikeres taníttatásáról olvastak. Felcsillant a remény, hogy Helen is képes lenne írni, olvasni, így ők is tanítót fogadtak mellé.

6 éves korától Annie Sullivan, egy szintén vak fiatal lány tanította, aki a Vakok Perkins Intézetében tanult. Bár

eleinte meg kellett küzdenie az engedetlen lány szeszélyeivel, idővel társalkodójává, nevelőjévé, barátjává vált. Harminckilenc évig segítette Helent, szinte mindig mellette volt. Az első lépések voltak a legnehezebbek, hiszen meg kellett küzdeniük a hatalmas kommunikációs korlátokkal. Az áttörést az érte el, amikor saját érzékszerveivel fedezhette fel a világot: Annie vizet csorgatott a kezére, majd a víz szót formázó betűket a tenyerébe rajzolta. Helen ezt követően egyre tapogatta, felfedezte a környezetét. A nap végére további harminc szót ismert meg, nem is beszélve a gyermekben ébredő kíváncsiságról és tudásvágyról.

Kitágult előtte a világ, később megtanulta az ábécét és kialakult a kézírása

is. Bár betűi szögletesek voltak, 9 éves korára mégis olvashatóan tudott írni. A Braille-írással angolul, franciául, németül és görögül is tudott olvasni. Egy norvég lány mintájára megtanult beszélni is, azonban saját maga sohasem volt elégedett a beszédével, érthetetlennek tartotta.

1896-ban beiratkozott a massachusettsi Ifjú Hölgyek Cambridge Iskolájába, majd 1900-ban felvételt nyert a Radcliffe Főiskolára, ahol három év múlva magna cum laude diplomázott, mint a világ első vak és siket embere, aki ráadásul még nő is. Az elismerés éppannyira megilletti Anne-t, mint Helent, hiszen elkísérte minden órájára, és az ott hallott információkat végig a kezébe jelelte, hogy Helen érthesse az előadás anyagát.

A felszólalás vágya és az írói véna hamar kialakult benne, hiszen már az egyetem alatt írni kezdett, így nem

csoda, hogy első könyvét, a The Story of My Life-ot (magyarul: Csöndes, sötét világom) már diplomázása előtt, 1903-ban kiadták. Ötven nyelven olvasható, és töretlen sikerét az is mutatja, hogy a nyomdák a mai napig nyomtatják. Gyakori munkatársa volt női magazinoknak, újságoknak. A szöveget először Braille-írással legépelte, majd a sima írógéppel készítette el a végső változatot a nyomdának. Nevéhez közel 475 beszéd és esszé köthető, amelyek témáikban is tükrözik az író női politikai és aktivista nézeteit.

Helen Keller kiállt a munkásosztály egyenjogúsága mellett, bátran hirdette a szocializmus, az egyenlőség igéit. Háború- és rasszizmus ellenes nézeteit kampányok során is hangoztatta, bejárta egész Amerikát és Ázsiát, végig az egyenlőséget, a fogyatékosok érdekeit képviselve. A körutazásai nyomán rehabilitációs és gyógypedagógiai intézményeket építettek, ezzel is elősegítve a fogyatékos emberek beilleszkedését a társadalomba és elindítva egy azóta is fejlődő folyamatot, hogy a világ emberei megbélyegzés és előítéletek nélkül élhessék le minden napjaikat. Olyan nagy emberek barátságát és támogatását tudhatta a magáénak, mint Eleanor Roosevelt, Albert Einstein, Emma Goldman, Eugene Debs, Charlie Chaplin, John F. Kennedy, Andrew Carnegie, Henry Ford, Franklin D. Roosevelt, és Jo Davidson.

Krammer Dóra

Forrás: afb.com;
Képek: imgkid.com

„A 19. század két legérdekesebb személyisége Helen Keller és Napóleon”
/Mark Twain/

LACKÓ ÉLETE

Ha nem ismerem meg őt, soha nem jutott volna eszembe, hogy gyógypedagógus legyek. Az ő története ösztönöz abban, hogy leendő gyógypedagógusként bizonyítsam: a Down-szindróma nem egyenlő az értéktelen, haszontalan élettel.

Lackó 1960. február 8-án született Debrecenben. Szülei első gyermeke, nagyon várták őt és rendkívül boldogan fogadták. Hiába mondták az orvosok, hogy baj van a babával, az akkor 19 éves édesanyja nem törődött velük. Szerette a gyönyörű kisfiát, és ez mindennél többet jelentett neki.

2 évvel később a megyei tanács egészségügyi osztályán a szülők megtudták, hogy gyermekük Down-szindrómás – ezután kezdték megérteni, mit jelent ez. Mikor Lackó 2 évesen a kórházba került, az orvosok közölték a szülőkkel, hogy nem érdemes ezért a gyermekért bármit is tenni, 16-18 évig tartó, tartalmatlan életet jósoltak neki. De hatalmasat tévedtek.

Lackó körülbelül három éves lehetett, mikor egy új módszer keretén belül sejtbeültetésen esett át. Ezt követően fejlődése felgyorsult: totyogni és gagyogni kezdett, szobatiszta lett. Háromkerekű biciklijén gyakorolta, milyen ritmusban kell mozognia a lábainak. Ezután Czeizel Endre állapította meg a kromoszóma-rendellenességet, és megnyugtatta a szülőket, hogy nagyon kicsi az esély arra, hogy következő gyermekük is Down-szindrómás legyen.

Lacika pár hónapig látogatta az óvodát, majd később négy évig járt egy egri kisegítő iskolába, ahol megtanult írni, olvasni és számolni. 10 éves volt, mikor megszületett a kisöccse. Míg édesanyja kórházban volt, addig csak az édesapja tudott vele foglalkozni. Pista bácsi viccesen jegyezte meg nekem, hogy fia, csak úgy, mint bármelyik gyerek, utált reggel felkelni, megmosakodni és iskolába menni, de a kezdeti nehézségek után sok mindent megtanult, például bekötni a cipőfűzőjét, megágyazni, és az önállósodásának is jót tett ez a pár hónap.

De 13-14 évesen, a serdülőkor kezdetén egyre nehezebben lehetett őt kezelni, előfordult, hogy kistestvérét is bántotta. Ezért szülei úgy döntöttek, keresnek egy megfelelő intézetet, ahol

folyamatosan foglalkoznak vele és fejlesztik őt. Így került Lackó 1976-ban Putnokra. A beilleszkedés nehézkes volt, éjszakákat sírt át ő is, édesanyja is. De az intézetben sokat tanult, sőt, első szexuális élményét is itt szerezte (a lány kezdeményezett – de ahogy nekem mondta: a többi az ő dolga).

Putnok után Dunakeszire került, ahol már jobban érezte magát, rengeteget sportolt, a birkózást is elkezdte. Majd 1983-ban az andornaktályai intézetbe költözött, ami csupán pár kilométerre volt Egertől és a családjától. Itt nagyon jó barátokat szerzett, különféle foglalkozásokon vett részt, az ünnepségeken a drámacsoport tagjaként lépett fel.

1995-ben az édesanyja és Dr. Hídvégi Márta az országban az elsők között hozott létre lakóotthont Andornaktályán. Az ötlet egy osztrák csereprogram során fogalmazódott meg Erzsike néni, Lackó anyukájában, amikor

egy védőotthonban voltak. Az otthont külföldi adományokból, az ÉFOÉSZ (Értelmi Fogyatékossággal Élők és Segítőik Országos Érdekvédelmi Szövetsége) pénzéből és különböző pályázatokból, felajánlásokból teremteték meg. A 11 férőhelyes házban ma kilencen élnek a gondozókkal. A lakók a normalizációs elv alapján élik mindennapjaikat: saját ünnepeik vannak, főzőcskéznek, sütiöketnek, kirándulni mennek. Néha hazalátogatnak, Lackó is többször megy haza a szüleihez pár napra – de viszonylag hamar „honvágya” támad, és már megy is vissza a lakóotthonba. Erzsike néni szerint az intézetek nagyon jót tettek fiának, aki így önálló lett, és rengeteget tanult a világról, hiszen ez teljesen más közeg, mint a jól megszokott családi fészek, ahol nem tudtak volna neki ilyen élményeket biztosítani. Új emberekkel ismerkedett meg, és mindenkitől tanulhatott ezt-azt.

Lackó aktívan sportolt, talajtornában és korláton a 2000-es holland EB-n 4. helyezést ért el. Pingpong versenyeken is részt vett, úszni járt, és a miskolci speciális olimpián lovastornában ért el szép eredményeket Margittal, aki az ő párja a védőotthonban, és szintén Down-szindrómás. Vele tanulta a társas táncot is, és Tai Chi előadásokon is együtt szerepeltek. A sok sportolási lehetőséget legfőképp Erzsike néni szervezte (akkoriban ő volt a védőotthon vezetője), és többen ajánlották fel a segítségüket, például az uszodát ingyen használhatták, és a lovasoktatás is ingyen volt.

Laci 2014 novemberéig dolgozott is, ekkor nyugdíjba ment. Először az egri Csepel gyárban takarította a gépi forgácsot, azonban itt rengeteg atrocitás érte őt. Volt, hogy a munkatársai feltették a csizmáját a szekrény tetejére, és ő, alacsony lévén nem tudta levenni, amíg nem jött valaki segíteni, így a buszt is lekészte, vagy ami ennél is rosszabb, az égő cigicikket a szeme alá nyomták. Ezek után az andornaktályai nagy intézetben dolgozott, ahol a Budapesti

Kézműipari Vállalat látta el munkával az intézet és a védőotthon lakóit.

Bár 1962-ben az orvosok azt mondták, hogy jó lesz, ha megéli a 18-at, Lackó az 56. születésnapját ünnepli akkor, amikor ezt a kis történetet olvasod. Tudom, hogy ez nem volt túl izgalmas történet, rengeteg fordulattal, szenvedéssel, küzdelemmel. Ez egy Down-szindrómás fiú boldog története, aki teljes életet él. A tanulsága az, hogy ő bebizonyította, hogy ugyanolyan ember. Sőt, azt hiszem, az a plusz kromoszóma adja hozzá az emberhez a feltétel nélküli szeretetet, a soha nem csüggedő kitartást, a hitet, hogy bármire képesek vagyunk – nem számít, mit mondanak azok, akik elfelejtették, hogy az élet mindenkié.

Somodi Nikolett

ÁLLATTERÁPIA

Az állatterápia, mint az már előző lapszámunkban is olvasható, nagy múltra tekint vissza, és manapság egyre elterjedtebb az alkalmazása. Az állat szelíd természete és nyugodt viselkedése pozitív hatással van a beteg emberekre. A lovas- és a kutyaterápián kívül a delfinek és az egyszerű háziállatok is alkalmasak a feladatra.

Delfinterápia

A delfineket mind a gyermekek, mind a felnőttek nagyon kedvelik. Játékoságuk, pajkosságuk és szinte gyermeki kíváncsiságuk magával ragadja az embereket. Imádnivaló, aranyos állatok, nem lehet őket nem szeretni. Ezért ezeket az állatokat már a '80-as évektől kezdve szívesen alkalmazzák betegek gyógyítására, terápiákon.

Képesek felszabadítani az emberben mélyen elbújt gyermeket, és közös játékra hívja azt. Gyógypedagógiai célból remekül alkalmazható magatartás- és kommunikációs zavarok, az autizmus kezelésében, de halmozottan sérült, Down-szindrómás pácienseknél és kismamáknál is áttörő sikereket értek el a terápia alkalmazásakor. Ám ezen felül ezek a tündéri lények segítenek a depresszió és a stressz csökkentésében, jelenlétük pedig gyógyító hatással van a pszichoszomatikus, poszttraumás állapotban szenvedőkre is. Nagy szerepük lehet még a szociális kapcsolatok kiépítésében, a családi kötelékek erősítésében, önmagunk felfedezésében és elfogadásban, bizonyos traumák feldolgozásában.

Vadászgörény mint terápiás állat?

Bár ez kicsit elképzelhetetlen, néhol valóban alkalmaznak vadászgörényeket állatasszisztált foglalkozásokon. Sokan úgy vallják, hogy jobb eredményeket érnek el, mint terápiás társaik. Jó érzés őket kézbe vagy ölbe venni, megsimogatni. Ezek a kis pattogó szőrgombócok csökkentik a klinikai szorongást, a félelmet, a szociális izolációt, illetve növelik az empátiát, a kommunikációs hajlamot, az aktivitási kedvet, az önfogadást és egyéb nehézségek feloldásában is kiváló segítséget nyújtanak. Többféle egészségügyi területen is alkalmazzák őket, mint például a felnőtt-, és gyermekgyógyászatban, idősgondozásban. Természetesen a gyógypedagógiában is nagy szerepük van, még ha nem is olyan nagy számban, mint társaiknak.

Birinyi Szabina

Kép forrása: artiles.sun-sentinel.com

GYEREKEK ÉS AZ ELFOGADÁS

Fogyatékosági csoportok és gyermekek. Mennyire fogékonyak ebben a témában, és hogyan viszonyulnak a felvilágosításukat szolgáló cselekedetekhez?

Elsőévesként A fogyatékoság és gyógy-pedagógia történeti aspektusai kurzus keretei közt kisebb létszámú csoportokban valamilyen projektet kellett elkészítenünk. Jőmagam Kovács Diánával, Kovács Annával, Jan-kó Judittal és Jülek Klaudiával alkottam egy csapatot. Hosszabb-rövidebb tervezés után társaimmal megállapodtunk, hogy általános iskola alsós osztályos nebulóihoz látogatunk el, és játszunk velük esélyegyenlőségi feladatokat. Célunk az volt, hogy megfigyeljük, miképp viszonyulnak a tanulók a sérült emberekhez, mennyit tudnak róluk.

A kicsik hozzáállása és tudása kellemes meglepetésként ért minket. Mind az első, mind pedig a harmadik évfolyamos diákok korukhoz megfelelő tájékozottsággal rendelkeztek, és ismereteiket nagyon szívesen megosztották velünk is, legtöbbször mindennapi tapasztalataikból merítve ihletet. Tudásvágy, lelkesedés és odaadás jellemezte őket, maximálisan próbáltak együttműködni. Boldogan köttették be szemüket, és ismertek fel úgy tárgyakat, vagy igyekeztek eljutni egyik pont-ról a másikra. Utóbbinál egy osztálytársuk segítette őket, és bár kicsit határozatlanok voltak az első lépések, maradéktalanul megbíztak egymásban, és hallgattak az utasításokra. Kreatívak is voltak, mert ők maguk is új tevékenységeket találtak ki, amik persze kapcsolódtak a témához. Érdeklődéssel figyelték, hogy egyes szavakat, mint például

macskát, kutyát hogyan kell lejelelni, vagy épp miképp kívánhatnak boldog karácsonyt. Attól sem rettentek vissza, hogy lábbal, vagy szájjal fessenek, sőt inkább kifejezetten tették nekik, és meghökkenve pislogtak, hogy milyen mesterműveket alkot néhány, ilyen módszerrel dolgozó, tehetséges művész. Szerencsére nem csak a játék iránt mutattak igyekezetet, hanem érdeklődéssel figyelték azokra az információkra is, amiket egyes fogyatékosági csoportokról meséltünk nekik.

Felmerül a kérdés, hogy vajon ha az idősebb korosztályt vesszük célba, ott is ilyen buzgalomra találunk, vagy ott az érdeklenség jellemezte volna őket. Sajnos a mindennapi tapasztalatokból kiindulva az idősebb generáció többsége – tisztelet a kivételnek – idegenkedve áll a témához, és nem mutat aktivitást, még akkor sem, hogy ha „házhoz viszik” számukra az ehhez a tárgyhoz kapcsolódó ismeretterjesztő előadásokat, kapcsolatteremtő ténykedéseket. Rejtély, hogy hol, melyik szakaszban oltódik ki az ismeretszerzési vágy.

Összességében azt a konklúziót vonhatuk le a gyerekekkel töltött nap után, hogy ebben a korban még kétség kívül befogadók, és elfogadók minden újdonsággal, amit eléjük tárunk, a feladat pedig az lenne, hogy ezt meg is tartsuk egy életen keresztül.

Anda Tamara

TŐLED BÁRMIT KAPNI BOLDOGSÁG

Hogyan légy mások életében hős? Nem kell más, csak egy kis odafigyelés. Az ember érző és cselekvésre képes lény. Használd ki!

Idén is, mint minden évben, nagyon sok szervezet hívja fel az emberek figyelmét, hogy aki megteheti, az járuljon hozzá a rászoruló emberek segítéséhez. Azonban ha kicsit nyitott szemmel járunk a világban, nem kellenek óriásplakátok, reklámok, hogy észrevegyük, vannak olyan családok, emberek, akik önerejükől nem tudják megteremteni az élethez szükséges feltételeket. Nem feltétlenül kell ennek egy meghatározott pénzösszegnek lennie, hiszen ha például gyerekeket szeretnénk megajándékozni, akkor ők elsősorban játéknak örülnének. De sajnos vannak, akiknek az élelem is nagy adomány.

Minden esztendőben én és a családom, megajándékozunk egy-egy rászorulókat. Mi nem a szervezeteken keresztül tesszük ezt, hanem a városunkban konkrétan elmegyünk és egy-egy családnak nyújtunk segítséget, akiket már rég ismerünk. Ilyenkor készítünk egy nagy csomagot, tele mindenféle jóval. A gyerekeknek könyvet és játékot veszünk, a felnőtt családtagok részére pedig élelmiszert. A testvéreim kezdetben nem értették, hogy miért kell egy másik családnak „beruházni”, akiket nem is ismerünk annyira, de megértették az adományozás lényegét, amikor látták, hogy azok a gyerekek, akiknek átadták a könyveket és játékokat, milyen örömmel és könnyekkel fogadták. Ezek után már a

kistestvéreim is keresték az alkalmat, hogy hogyan okozhatnának örömet kortársaiknak. Így találtak az interneten egy felhívást, ami arról szólt, hogy lehet küldeni képeslapot egy kisfiúnak Skóciába, hogy ne töltsen egyedül a karácsonyi szünetet, mivel ő az egyedüli gyerek azon a szigeten. Megírtuk a levelet, nyomtattunk hozzá egy képet is magunkról, és talán már meg is érkezett a címzetthez.

Úgy gondolom, hogy senki sem lehet egyedül karácsonykor, sőt, nemcsak az ünnepek alatt, hanem egész évben sem. Ezért ha megteheted, kedves olvasó, ne fordulj el az adományozás lehetőségétől! Szánj rá időt! Az ELTE BGGyK HÖK segítségével is számos csomag juthatott el idén is csillogó szemű gyermekekhez.

A Cseppkő Gyermekotthonban élők és az Igazgyöngy Alapítvány támogottjai részesültek az általatok készített csomagokban.

„A szeretetnek nincs köze a leereszkedéshez; a jótekonyság nem szánsálmól, hanem szeretetből táplálkozik. A szeretet és a jótekonyság egy, mert ha

jót cselekszünk, szeretettel tesszük. A szenvedőnek elsősorban nem pénzre van szüksége.” - Teréz anya

Buzogány Borbála Lujza

Kép forrása: ELTE HÖK

TUDOMÁNYOS DIÁK KÖR

BESZÉLGETÉS HEGEDÜS HUBA HALLGATÓVAL

Mint tudjátok, az idén is indul a TDK! Most lehetőséged nyílik Neked is, hogy színesebbé tehesd a tudomány területét és beleáshasd magad jobban a Témába, ami Téged a legjobban érdekel! De mi is az a TDK?

A TDK a Tudományos Diák Kör rövidítése. Ez egy remek lehetőség, ahol a hallgatók bemutatják saját kutatásukat egy meghatározott témában. Egyedül, vagy csoportban, oktatók segítségével mélyedhetsz el a választott téma részleteiben. A hab a tortán, hogy a mesterképzés felvételi-jén plusz pontokat ér az eredményes szereplés, így akár meg is könnyítheti a dolgunkat a TDK. A választott témánk lehet a későbbi diplomamunkánk alapja is, jobban belerázódhatunk a szakdolgozatírásba, és megtudhatjuk tanáraink véleményét is a választásunkról. Hatalmas lehetőség ez, amit érdemes minden évfolyamon kihasználni! Készítettünk egy rövid beszélgetést

Hegedüs Huba hallgatótársunkkal, aki beszél nekünk saját tapasztalatairól, és egy kicsit bevezet minket a tudomány „Csodaországába”.

Mesélj nekünk egy kicsit arról, hogy mikor írtál TDK dolgozatot, és mi volt a témád?

A 2013/14-es tanév tavaszi, házi kvalifikációs versenyén mutattam be a „Sóhajok a szombathelyi gettóból” című munkámat, ami a szombathelyi zsidóság történetét mutatta be a reformkortól a II. világháború végéig. Kiemelten a zsidótörvények hatásmechanizmusait, a gettósítás és a deportálás menetét próbáltam rekonstruálni levéltári dokumentumok segítségével, illetve a szombathelyi gettó névjegyzékét elemeztem

a nemek eloszlásának, foglalkozások tekintetében, valamint egy szemtanúval készített strukturált interjúval próbáltam egy kicsit emberközelivé tenni a dolgotomat.

Mi inspirált a témaválasztásban?

Elsősorban a személyes érdeklődésem volt a motiváció a témaválasztásnál. Ez a téma talán egy bizonyos értelemben messzebb áll a győgyepedagógiától, azonban hozzám annál közelebb. A 20. századi történelem, illetve szűkebben a holokauszt története mindig is érdekelt mind magyar, mind pedig nemzetközi vonatkozásokban, valamint szerettem volna kiemelni a téma helytörténeti jelentőségeit is. A személyes érdeklődésem és kötődésem kívül természetesen a témával kapcsolatos szakirodalmi és levéltári dokumentáció minősége és elérhetősége is megkönnyítette a választásomat.

Mik az első fontos lépések, amit érdemes megtenni, ha valaki TDK-t szeretne írni?

Minden dolgozat más és más, de nyilván vannak olyan elemei az előkészületeknek, amelyeken érdemes átesni, és amelyek megkönnyíthetik a munkánkat. A leglényegesebb, hogy találjuk meg azt az apró momentumot, szempontot, vagy elméletet, amit a választott témából valóban megéri „boncolgatni”. Amennyiben megtaláltuk ezt az „apróságot”, készítsünk hozzá egy olyan vázlatot, amit a későbbiekben megtölthetünk tartalommal. Érdemes utánanézni a témával kapcsolatos legfrissebb hazai és külföldi kutatások kérdésfelvetéseinek és a szakirodalmi háttérnek

is. Ezek után már csak türelem, kitartás és egy motivált témavezető kell.

Kitől kaptál esetleg segítséget, támogatást a munkád során?

Témavezető oktatóm, dr. Szücs Marianna volt, akinek a témával kapcsolatos szakértelmét szerintem nem kell részleteznem a Kar hallgatóinak. Szücs tanárnőn kívül igazán hálás lehetek még dr. Regényi Enikőnek, akivel szintén több alkalommal konzultáltam a dolgozatommal kapcsolatban. Az ő iránymutatásuk, jó tanácsaik több alkalommal segítettek folytatni a megkezdett munkámat és eljutni az országos fordulóig.

Hogyan érezted magad a prezentálás közben, van-e valami stressz-levezető tipped?

Szóbeli feleletek közben általában magabiztosabb vagyok, így szerencsére csak az egészséges izgalom munkálkodott bennem. A házi kvalifikáció során megnyugvást jelentett, hogy ismerős környezetben és az ismert oktatóknak kellett bemutatnom a dolgozatomat. Ez a prezentáció során egyfajta biztonságérzettel töltött el, aminek köszönhetően magabiztosabb és higgadtabb tudtam maradni. Az országos forduló ilyen szempontból teljesen más volt. A Történettudományi szekciót a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészettudományi Karán rendezték meg, ahol a tagozatomon, és rajtam kívül szinte mindenki történelem szakos volt. Ott elsősorban egyfajta „dac” munkálkodott bennem, hogy győgyepedagógus hallgatóként képes lehetek egy, a tanulmányaimtól eltérő témában is sikert elérni.

Ha valakit stresszel egy ilyen helyzet, annak azt kell szem előtt tartania, hogy ez egy lehetőség. Lehetőség az eredményességtől függetlenül olyan tapasztalatok megszerzésére, amelyek a későbbiekben, például egy szakdolgozatvédéskor még igen csak jól jöhetnek.

Milyen pluszt nyertél azzal, hogy belevágtál?

Tapasztalatot, élményeket, lehetőséget és új embereket ismerhettem meg. Kipróbálhattam magamat egy teljesen új szituációban, aminek köszönhetően rengeteg ismerettel és tapasztalattal gazdagodtam, egyrészt magammal kapcsolatban, amelyekből a későbbiek során motivációt és önbizalmat meríthetek, másrészt a tudományos jellegű dolgozat elkészítése révén rengeteg módszertani ismerettel gazdagodtam.

Miért ajánlanád a TDK írást másoknak is?

Egyrészt tekinthetjük ezt az első lépésnek a tudományos munka felé, amivel megalapozhatjuk akár a szakdolgozatunkat, vagy ha távlati célokat szeretnénk feszegetni, akár egy doktori disszertációt is. Kipróbálhatjuk, milyen is egy igényes, tudományos értekezést elkészíteni, annak minden pozitív és negatív tapasztalatával együtt, valamint ezzel is gyarapíthatjuk a tudásunkat egy olyan téma keretein belül, ami kedves a számunkra. Az ismeretek bővítésének lehetőségén kívül számos új kapcsolatot alapozhatunk meg, vagy akár építhetünk tovább.

Van-e valami kutatás, amiben jelenleg részt veszel, esetleg meg tudsz-e osztani velünk valami izgalmas, nem „top secret” infót róla?

Jelenleg a szakdolgozatommal foglalatokodom, amit dr. Zászkaliczky Péter dékán úr témavezetésével készítek. Hasonlóan a TDK dolgozatomhoz, a globális téma jelenleg is a 20. századi történelemhez és a holokauszthoz kötődik, de ebben az esetben a gyógypedagógiához legrelevánsabban kapcsolódó áldozati csoporttal, a fogyatékos emberekkel történeteket próbálom rekonstruálni az eugenika fejlődésének tükrében.

Mi az álmod a tudományos kutatások területén, milyen irányban szeretnél tovább menni?

Elsősorban gyakorlatban szeretnék minél több tapasztalatot szerezni az oklevél megszerzését követően, de természetesen a kutatói munka is tartogathat olyan lehetőségeket, amire én sem mondhatnék nemet. Ebben az esetben a fogyatékoság és a gyógypedagógia történeti aspektusai, illetve a gyógypedagógia története állna a szívemhez legközelebb.

Köszönjük a beszélgetést, és sok sikert, eredményességet kívánunk a további munkához!

Ti pedig ne feledjétek, a TDK leadása 2016. február 29-ig lehetséges!

Bővebb infó: www.otdt.hu

Csernus Édua

INTUÍCIÓ – A TUDATTALAN TUDÁS

Hogy mi az az intuíció? Nem más, mint megérzés, vagyis egy előre megjósolható esemény bekövetkezése. Bármennyire is hihetetlen, a Földön minden egyes ember rendelkezik ezzel a képességgel, ami ráadásul fejleszthető is.

Az intuíció, mint idegen szó, nem terjedt el igazán, hisz a köznyelvben inkább a megérzés, az előre jóslás fogalmaként szerepel. Az ember képes arra, hogy egy eseményt előre megérezzzen, még ha nem is tudja, hogy pontosan mi fog történni. Leggyakrabban a veszélyt jelzi eme képességünk majdnem úgy, mint ahogy Pókember érzékeli, ha valami baj történik, vagy ha megtámadják. Erre bárki képes, de nem mindig jelentkezik. A legfontosabb, hogy tudatosítsuk, majd pedig fejlesztenünk kell, hogy minél biztosabb és pontosabb előrejelzést kapjunk. Ám sokszor ez a folyamat egyáltalán nem tudatos.

Mindennapi életünkben különböző módokon jelenik meg az intuíció. Ott van például a női megérzés. Sokan viccelődnek vele, de valóban létezik. Egy anya mindig megérzi, ha gyermeke bajba került, vagy rosszabb esetben életét veszítette. Bár ez leginkább az anya és a gyermek közötti kapcsolatnak tudható be. Mégis működik. Ilyen, két fél közötti összeköttetés van az egy-, és többpetűjű ikrek, vagy az egyszerű vér szerinti testvérek között is.

Természetesen a diákok körében is gyakran előfordul, például felelés előtt. Ha jobban belegondolunk abba, amikor a tanár lassan, és a feszültség

fokozásának kedvéért lapozgatta a naplót, akkor hirtelen belénk nyílt a gondolat: „Én fogok felelni!”, mire valóban a mi nevünk hangzott el. De ugyanez megtörténhet akár egy dolgozat kiosztása előtt is. Van, hogy ki tudjuk találni azt is, hogy milyen jegyet kaptunk. Persze össze lehet vetni, hogy mit írtunk le a tananyagból és hogy az adott tanár mi alapján értékeli, pontoz, de erre sem lehet teljes bizonyossággal rámutatni, hogy csak a számolgatás miatt találtuk el a jegy értékét.

Hogyan is fejlesszük? Én a saját módszereimet tudom átadni, amik nagyon jó gyakorlási technikák. Például ha nagyon szeretsz zenét hallgatni, akkor a telefonodon hozz létre először három, általad kedvelt zeneszámból egy listát, majd állíts be véletlenszerű, ismétléses lejátszásra és indítsd el! Minden szám végén próbáld megtippelni, hogy mi következhet. Ha már elég gyakran eltalálsz, bővítsd a listát! Vagy próbáld meg eltalálni, hogy mit fog mondani az a személy, akivel éppen beszélgetsz! Ilyenkor figyelj a mondatok kezdetére! A lényeg, hogy ne erőltess! Váljon számodra természetessé és reflex-szerűvé.

Birinyi Szabina

EGY ÍRÓNŐ, KINEK REGÉNYEIBŐL Ő MAGA RAJZOLÓDIK KI

Nehéz volt a döntés, mit is válasszak az olvasott repertoáromból és végül arra jutottam, hogy nem egyetlen művet mutatok be, hanem néhány regényén keresztül próbálok kedvet csinálni a csodálatos emberábrázolás mesteréhez. Számomra tinédzserkorom páratlan, bohókás éveit idézi, és ha csak a jól ismert Abigélt olvastad tőle, hát érdemes a többi könyvét is a kezébe venni.

Szabó Magda igen ismert író, kétségkívül rengeteg ifjú lány rajong érte. Sokan talán azért nem kedvelik, mert általában hétköznapi eseményeket ábrázolnak művei, melyeket nagyrészt saját életéből merített, nem öldöklést, akciót, vagy sci-fit. Az izgalom pedig pont ezekben a mindennapi történetekben hágnak a tetőfokra, hiszen az emberi kapcsolatokon, konfliktusokon keresztül önmagunk lelkivilágát ismerhetjük meg.

Az ajtó

Az önéletrajzi ihletésű regény főszereplőit két végtelenül határozott nő testesíti meg. Szabados Magda és férje új házba költözik, és mivel a nő író, nem marad ideje a háztartásra, szüksége lesz egy bejárónőre. Szeredás Emerenc, a szomszéd fogja ezt a státuszt betölteni az életükben, aki rendkívül titokzatos, furcsa, szokatlan személyiségű idős asszony. A történet végéig ezt a titokzatosságot próbálja az olvasó megfejteni szüntelen kíváncsisággal, hiszen Emerenc senkit nem enged ajtaja mögé lesni, csak a család később befogadott kutyáját, Violát. A főhősnők egyre közelebb kerülnek egymáshoz, majd Magda betekintést nyerhet Emerenc lakásába, és feltárul a csepp sem hétköznapi rejtély, amit nem árulok el. :) A regény fordulatosan,

ugyanakkor szomorúan végződik, de ennek ellenére a szépsége mindvégig a jellembeli változásokban, a vallás, a hit fanatizmusában és elítélésében, a művészi értékekről való gondolkodásban, és egyéb személyiséget meghatározó vonásokban rejlik. Szabó István filmésítette meg 2012-ben.

Abigél

Szabó Magda legnépszerűbb, legismertebb ifjúsági regénye az Abigél, ami nem meglepő, hiszen egy 14 éves kamaszlány áll a középpontjában, akivel igazán könnyen lehet azonosulni, szeretni őt, lázadó természete, szépsége miatt. Az elkényeztetettségéből, gazdag jólétekből való kiszakadást ábrázolja a mű, egy puritán, külsőségekben semmitmondó világba kerülést, egy református internátust, a Matulát. Az idegen környezet, és az, hogy

apja nem volt hozzá őszinte, miért is kellett elmennie otthonról, zárkózottá teszi Ginát, a főhőst. Ez szökésre is készteti, de miután elkapják, apja kénytelen vallani, hogy megfélemezze lányát. Az édesapja ugyanis a katonai ellenállás vezetője - a történet a II. világháború ideje alatt játszódik. Gina ezt megértve szépen lassan beleszokik az intézeti életbe, megismerkedik a lányokkal és követi a szabályokat, valamint kapcsolatba kerül a legendás Abigéllal, a kerti szoborral. Izgalmas fordulatok következnek a könyvben, a matulás lányok életében, hiszen a háború szele eléri az intézményt is. Gina segítségével Kuncz Feri, szerelme siet, és a történet végkifejletét, illetve, hogy ki a misztikus Abigél, megtudod, ha esetleg még nem olvastad, és pont egy ilyen regényre vágytál a vizsgák feszültségeinek levezetésekként. :) Zsurzs Éva megfilmesítette 1977-ben. (4 részes sorozat)

Mondják meg Zsófikának

A Mondják meg Zsófikának című könyv szintén egy lányról szól, egy 11 éves kislányról, aki apjának utolsó, halála előtti mondata miatt képes olyasmire vállalkozni, ami számára rémületes. A regény címe megegyezik a szóban forgó mondattal, és ennek Zsófi akkor jelentőséget tulajdonít, hogy felkeresi édesapja, Nagy Gábor főorvos utolsó betegét, Pista bácsit, - aki éppen az ágyat nyomja bokatorrés miatt - hogy kiderítse, mi is volt az üzenet. Mellesleg Pista bácsi az ő iskolájának portása, mogorva, barátságtalan ember. Zsófi gondozni kezdi a bácsit, eljár hozzá, mindenáron ki akarja deríteni apja üzenetét. Ezt azonban titokban tartja, hiszen senki nem értené meg. A kislány egyébként nem egy eminens diák, „nem stimmel”, bár ezt ő valójában nem is érti, és leginkább édesanyja

ismeri félre, aki az elméleti pedagógia tudósa. Ő mégis önálló útján halad, egyetlen cél vezérli, és végül önmagát találja meg küzdelmén keresztül. Fontos motívuma a történetnek felnőtt gyermek kapcsolat, és az üzenet mondanivalója, mely nem is biztos, hogy apja szavaiban rejtőzik. Megtudhatod, mi is az, ha elolvasod. :) Nagyon szórakoztató és tanulságos könyv.

Az őz

Ez volt az egyik a művei közül, ami országos elismertséget hozott számára. A regény tulajdonképpen egyetlen belső monológ, Encsy Eszter monológja, aki gyűlöli és irigylő barátnőjét, Angélát, mert gazdag. Azonban életük összefonódik. Gyermekkorukban ellopja Angéla őzét, és az elpusztul. A háború után Eszter elismert színésznő lesz, ám ettől függetlenül megmarad kisebbség-érzete, irigyködő természete, úgy lopja el Angéla férjét, mint anno az őzet, s ugyanolyan csapás éri, a férfi meghal. E démoni alakot tökéletesre formálja Szabó Magda, de csak az ő keze által ismerheted meg igazán, milyen személyiséget volt képes megalkotni.

Egyed Barbara

LUDWIG GOES POP+ THE EAST SIDE STORY

Elvis Presley, Campbell leveskonzervek, sok doboz cigaretta és nemi szervek lepték el októbertől januárig a Ludwig Múzeumot. Peter és Irene Ludwig gyűjteménye volt megtekinthető, ami a leghíresebb pop art korszakot bemutató gyűjtemény. Andy Warhol, Roy Lichtenstein, Jasper Johns művei mellett kevésbé ismert európai és magyar alkotók munkáival volt tömve a múzeum első és második emelete.

Az amerikai pop art lényege, hogy a hétköznapi fogyasztói kultúra tárgyait és mechanizmusait átülteti a művészetbe. A populáris kultúra és a fogyasztói társadalom kritikájává forgatja ki a tárgyakat, így lehet a pénisz formájú nyalóka, a megrágott pizzaszélet és a teli hamutartó is kiállítási tárgy, amit üveg alatt kell őrizni. A művészet és az árucikkek között párhuzamot vonnak az alkotók. A képek már nem egyedi alkotások, ami a technikában is megjelenik. A szitanyomás, a digitálisan

reprodukálható munkák, a fotómontázsok és a tömeggyártás cikkeinek felhasználása mint kész művészet mind ezt képviseli. Ennek ellenpontjaként jelentek meg a kiállításon a magyar és kelet-európai művészek alkotásai, amik a (ex)kommunista világ nyugat-utánzását dolgozzák fel. Például:

Azt hiszem, ehhez nem is kell több magyarázatot fűznöm.

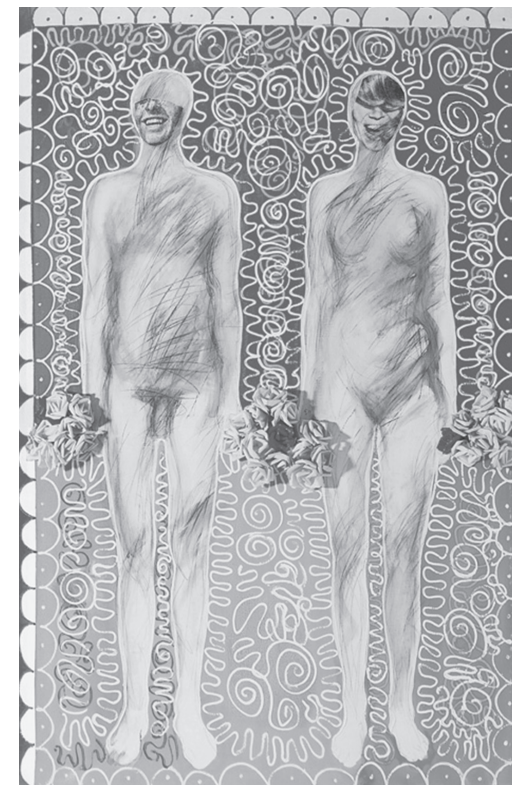
Az amerikai álom, a képregények világa, az erős színek, kontúrok, leegyszerűsített formák mind a pop art

tipikus jellemzői, de talán mindenkinek Andy Warhol Marilyn Monroe-ról készült négyes nyomata a stílushoz kapcsolódó első asszociáció. Ez a kép pont nem volt látható a kiállításon, viszont volt egy csomó másik, Warholtól és másoktól is. Egészen konkrétan annyi kép és néznivaló volt, hogy a másfél órás kiállítás után fizikailag is elfáradtam. Annyi és annyiféle ingert kellett befogadni, hogy csődöt mondott az agyam, és a kiállítás végére már csak a hangulatot szívтам magamba, egyetével a művekre koncentrálni már nem tudtam.

Nem próbálok meg objektíven írni, mert nem tudnék. Ez az a kiállítás volt,

aminek hatása van. A termék elrendezése, a képek mennyisége, a tér kialakítása mind azt szolgálta, hogy ezt a hatást megteremtse, és sikerült is neki. A felső emeleti kiállítótér közepén egy nagy, fekete, barlangrendszer-szerű, belső mini-kiállítást alakítottak ki, ahol üveg alatt lehetett végignézni a leghétköznapiabb fogyasztási és élvezeti cikkeket, amik nagy része futószalagon, fröccsentett műanyagból készült. Ez az, ahogy a mindennapi, láthatatlan dolgok hirtelen művészetté válnak, mert valaki kontextust és értelmet ad nekik. Amikor valami olyan módon jelenik meg, hogy ereje lesz. És pont ebben nyilvánult meg a kiállítás kevésbé pozitív oldala is, hogy egyszerűen sehol nem tudott megállapodni a szemem. Álltam a terem közepén és forogtam, mint a ringlispál, mert nem tudtam, mit nézsek először. Sok alkotó, sokféle stílus, mindenféle méret. Mindenki mintha valami furcsa násztáncot járt volna a falakkal, egyszer közel, aztán vissza, aztán a

következő képhez megint előre. Mintha valami drog hatása alatt lettem volna, úgy rohagáltam fel-alá örült vigyorral a fejemen és élveztem a mindent, amíg el nem szédültem.

A szobák tematikus elrendezése és a falakon lévő feliratok sokat segítettek abban, hogy ne gabalyodjon össze még jobban az összes idegpályám, és ha az ember néha megállt, és kis ideig hagyta megnyugodni a szemét, akkor utána újra tiszta fejjel nézelődhetett.

A stílus a szexualitást és a női testet is árucikként, a tömegmédia szemzőgéből ábrázolja. A meztelen nő, a hamburger és cigaretta között semmi különbséget nem tesz, ami a megközelítés kisarkításával pont ezt a hozzáállást kérdőjelezi meg. A nő az eladási mutatók növelésének eszközeként jelenik meg, amit a mai napig szeretettel

alkalmaz a média. Ha a sörreklám használhat csábító nőket a figyelemfelkeltéshez, akkor a művészet, ami szintén árucikk, miért ne élhetne ugyanezzel az eszközzel?

Az ellentétes – vagy inkább szomszédos – nézőpontokat itt is közvetlen párba állította a kiállítás, mivel olyan női alkotók munkáit is bemutatva, amik az '50-es, '60-as években nyers kritikuságuk miatt vagy teljesen a cenzúra áldozataivá váltak, vagy egyszerűen csak nem kerülhettek reflektorfénybe.

Az identitások, nemi szerepek, társadalmi pozíciók és elvárások kritikai megközelítése jellemzi a teljes pop art kultúrát, ami a keleti és nyugati világ kontrasztjával még erősebben rajzolódott ki a kiállításon.

Balázs Márta Eszter

**LUDWIG
GOES
POP
+
THE
EAST
SIDE
STORY**

Andy Warhol: Koponya | Skull, 1976 © 2015 Andy Warhol Foundation, ARS - HUNGÁ

A NEVEM KHAN

Hogy egy filmnek mennyire fontos a mondanivalója? Azt az adott kor dönti el. De vannak filmek, melyeknek halhatatlan és örökérvényű az üzenetük, és néha a legnehezebb időkben nyújtanak számunkra, ha nem is teljes, de legalább részleges megnyugvást és reményt ahhoz, hogy tovább tudjunk hinni az emberiségben.

Nem is tudom, hol kezdjem, annyi mindent kéne mondanom, és mégis olyan keveset mondhatok. Nem csak azért, mert figyelmem kell arra, hogy elkerüljem a spoilert (hiszen a filmet ajánlani kívánom és nem elmesélni), hanem azért is, mert film engem még ennnyire nem gondolkodtatott el. Ám jelenleg pont egy olyan korban élünk, melyben a film mondanivalója olyan mértékben nyer létjogosultságot, ami szinte döbbenetes.

Mindenekelőtt fontos tudni, hogy a film egy romantikus dráma, mely nem Hollywoodban készült. Fontos tudni, hogy egy bollywoodi alkotásról beszélünk, de nem a szó ma ismeretes pejoratív értelmében. A filmet 2010-es megjelenésekor az indiai kritikusok többnyire pozitív kritikákkal illették és a filmkritikusok véleményét összegző RottenTomatoes 80%-ra értékelte. Ami számomra érdekes, hogy az amerikai kritikusok véleményei már megoszlottak. Hogy miért is van ez? Mert a film 9/11-ről szól. Arról, hogy egy indiai származású, muszlim vallású férfi (Rizván Khan) hogyan érvényesül egy paranoid Amerikában. És hogy mitől lesz igazán csodálatos Khan sztorija? Attól, hogy Khannak Aspergerszindrómája van. El tudjuk képzelni? Egy indiai, Asperger-szindrómás, muszlim vallású férfi abba az Amerikába kerül, ahol (ez nem számít spoilernek) megtalálja a szerelmet és

nem sokkal ezután terrortámadás történik. A történet egészen újszerű lencsén keresztül mutatja be nekünk azt a világot. Nem Amerika mutatkozik be, hanem a benne élő ártatlan indiai, aki muszlim vallású. Nem mondhatom azt, hogy a film nem az emberi érzelmeket „veszi célba”, mert akkor hazudnék, ellenben hiteles, újszerű és egészen varázslatos ennek a férfinak a hitéhez, családjához való hűségét megtekinteni és tanulni belőle. Minden van benne, ami ahhoz kell, hogy egy film igazán eljusson a nézőhöz. És a történet nem szűkölködik a csavarokban, és ha csak egy példát említhetek, legyen az, hogy Rizván szerelme hindu vallású. Aki még nem látta a filmet, jó eséllyel teszi fel a kérdést, hogy nem túl sok-e ez egy filmben, ellenben az én válaszom az, hogy: nem! Harmonikus a cselekmény, nincs „túl sok” érzése az embernek a történet során, pedig a film közel 2,5 órás. A filmet azoknak ajánlom, akik nyitottak a témával kapcsolatban, és látóköriük nem szűkült be a média hatására, azoknak, akik minden embert egyenlőnek tekintenek és sztereotíp hozzáállásuk jó érvek hatására megingatható.

És amit még nagyon fontos tudni: a főszereplő családnevét nem k-val, hanem erős, torokhangban képzett h-val kell ejteni!

Horváth Eszter

MAGATOKON RÖHÖGTÖK! A REVIZOR A VÍGSZÍNHÁZBAN

Évek óta nagy sikerrel megy Gogol híres komédiája, a Vígszínház társulata és a Szputnyik Hajózási Társaság közös produkciója, A revizor, Bodó Viktor rendezésében. Ennek egyik legfőbb oka az lehet, hogy semmilyen szempontból sem beszélhetünk egy egyszerű, hagyományos előadásról. Épp ellenkezőleg: a darab nagyon mai problémákat mutat be frissen, fiatalosan, végtelen humorral.

Gogol legismertebb vígjátékának elsőre talán egyszerű, ámde annál zseniálisabb alaptörténete van, amely éppen emiatt válhat aktuálisá a megírása után ilyen sok idővel is. Azoknak, akik még nem olvasták (pótolják bel!): a történet egy orosz kisvárosban játszódik. Tipikus kis koszfészek ez valahol messze a nagyvárosoktól, ahová a műveltség és a kultúra csak óriási nehézségek árán tudna eljutni, így meg sem próbálkozik vele. A városka vezetői - élükön a polgármesterrel - a korrupt, befolyásolható, az önös érdekeket a népi jólétnél fontosabbnak tartó, szemétkupacon kakasként trónoló előljárók tipikus mintapéldányai. Jól elvannak ők a sikkasztással, visszaélésekkel, hatalmuk és befolyásuk növelésével, egészen addig, míg hírt nem kapnak róla, hogy városukba inkognitóban, egyenesen a fővárosból revizor érkezik, hogy felmérje a rendet, az állapotokat és viszonyokat. Ezek után természetesen lépéseket tesznek annak érdekében, hogy elfedve a hibákat, valamint lekenyerezve a revizort, átvészeljék a vizsgálatot és megóvják helyüket a város élén. Hamar fel is fedezik a városban megszállt, lecsúszott, rongyos Hlesztakovot, akit tévesen azonosítanak a revizorral, és minden lehetséges dolgot megtesznek annak

érdekében, hogy a kedvére tegyenek. Étellel, itallal ellátják bőven, körbevezetik a városban, majd titokban, egyesével megpróbálkoznak (sikeresen) a lefizetéssel is, elvégre a csavarokat is meg kell néha kenni, hogy gond nélkül működjön a gép. Hlesztakov mindezt élvez, boldogan elfogad mindent, és persze mindközben nem mond semmi konkrétumot, nem ígér semmit. Hogyan is ígérne, hiszen ő csak egy lecsúszott csavargó, akire rámosolygott a szerencse, nem egy hivatalnok, nem egy revizor.

Ennyi talán elég is a történetből, a csattanót mégsem illik lelőni előre. Folytassuk talán azzal, amiben újat mutat ez a darab. Legelőször is a szöveg terén vannak itt óriási változtatások, amelyek nem válnak hátrányára. Egyes jelenetek részben, míg mások egyáltalán nem követik az eredetét. Ennek

az egyik oka az, hogy megvágták, újrafogalmazták a darabba beemelt részeket, azonban új, vagy átírt jelenetek is bekerültek, amelyek szövegét a színészek rögzített improvizációi adták. Így hangozhat el a darab számomra legkedvesebb mondata, miszerint: „Jobboldalt már voltam, a baloldalon ugyanaz van, megyek inkább középre, ott úgysincs senki.” Ez köszönőviszonyban sincs Gogollal, mégis tökéletesen beleillik a képbe, amit a darab fest. Szójátékok, humoros ki-, és beszólások színesítik ezt az amúgy sem vérszegény előadást.

És akkor most nézzük magát az előadást. A díszlet egy uszoda, amely a történet folyamán megtelik ledarált hivatalos iratok maradványaival. Tökéletesen érzékelteti a hangulatot: levert feliratok, elszíneződött csempék, nem egy barátságos környezet, de éppen ez ad egy olyan abszurd légkört a történetnek, amely a darab magvát képezi. A buzgó, hivatalát féltő polgármester, a drogfüggő, szétcsúszott felesége, és két normálisnak aligha nevezhető ikerlányuk. A titkárnő, aki hol felbukik, hol elesik, és mindennek neki megy. A pénztelen, csavargó, aki kihasználja az idegen falusiak felett birtokolt ideiglenes fölényét, valamint a város lakói, akik minden módon megpróbálnak a kedvében járni, mint felnagyított, kisarkított, abszurd és groteszk figurák, akik esetlen bábokként bukácsolnak, míg mi nevetünk rajtuk.

És bizony jókat nevethetünk, remekül szórakozhatunk a kétfelvonásos darabon, amely egy percre sem hagy unatkozni, vagy fejben elkalandozni. Bodó Viktor rendező megadja a módját annak, hogyan lehet egy régi komédiát ismét újjá és aktuálisá tenni. Merthogy aktuális, ehhez kétség sem férhet.

Habár elidegenítő effektekben nincs hiány a darab során, a végén, az összeomlás után, azért megkapjuk az arcunkba, hogy hiába nevetünk azon, ami történt és azokon, akik a színpadon nevetségesen pórul jártak, hiszen ugyanez van a színpadon kívül is. Odakint. Vagy talán mi nem ismerünk olyan helyet, ahol a vezetők egymás közt elosztják a javakat, ahol a korrupció és a sumákolás mindennapos, és akik felkerülnek a csúcsra, azok nem eresztik el a kormányt, ha addig élnek is? Nem ismerünk olyan helyet, mint ez a vidéki orosz kisváros? Nem ismerünk olyan embereket, mint a polgármester és a társai?

Mikor kinevetjük ezeket, egy kicsit azon is nevetünk, - ha eddig nem is tudatosult bennünk teljesen - ami körülöttünk van, amiben élünk. Ez az egész történet akár itt is történhetne, és a rengeteg burkolt utalás módot is ad nekünk arra, hogy úgy érezzük, valóban nincs messze tőlünk ez a városka. És ezzel el is érkezzünk ahhoz a kérdéshez, hogy vajon mi ugyan mit is tennénk ugyanebben a helyzetben? Jó érzés kinevetni őket, de azért motoszkál ilyenkor az emberben egy gondolat, hogy hiszen én sem biztos, hogy másképp cselekednék. Vagy talán mégis? Esetleg mégsem? Hiába röhögünk tehát, hiszen magunkon röhögünk. Bármennyire is abszurd, ami a színpadon történik, az folyik itt is. Mi pedig nézzük ezt és élünk ebben, amivel máris egy kis csavarrá váltunk a gépezetben. De mi megkapjuk a darab folyamán, hogy kinevetjük ezt az egészet, nevetünk a bukáson, amivel máris kicsit a helyzet fölé emelkedhetünk. Persze nem túl magasra. Ezt azért garantálják.

Szabó Tamás

OSZTÁLYTERMI GROTESZK

(AVAGY OKTATÓI STÍLUS-TANULÓI LÉGKÖR)

ÍRTA: SZABÓ TAMÁS

A tanteremben teljes csend honol.
Halk nevetés, egy-egy apró vigyor,
zaj és beszéd sincs, csak fegyelem.
Mindent ural a tanári szigor.
Ha csak halk susmus támad,
a tanár úr mindenkit megró:
„Ne akarjátok ti is úgy végezni,
Mint a Rossz Tanuló!”
- Ilyenkor látszik csak igazán
a pedagógus szava mennyit ér:
egy-kettőre lehűlnek a kedélyek
s megfagy mindenki a vér.
S ha újra mocorgás támadna,
mukkanás, vagy röpke szó,
már jönne is, hogy: „Olyanná ne
váljatok, mint a Rossz Tanuló!”

Minden diák gürcölve tanul,
Csak a tökéletes lehet itt a jó.
Senki sem akar úgy járni,
amint járt a Rossz Tanuló.
Puhán lépdelnek a talpak,
halkan ír a szorgos kéz,
minden apró szívdobbanás
a végtelen mély csöndbe vész.
Büszkeséggel néz le rájuk
a tanár ülve trónusán,
mint ahogy Isten nézte a Földet
a hetedik nap után.
„Csak tanuljatok szépen, sokat
és ne legyen baj, és ne legyen zaj,
s akkor nem bánok el úgy veletek,
mint a Rossz Tanulóval!”

A fegyelmezés megmarad
akkor is, ha elszáll a szó.
A terem közepén lóg kötél
a néhai Rossz Tanuló.

HAVASI BALÁZS

Teltház, parfümillatú levegő, lézerfények, ütősök, vonósok, énekkar, egy zongora a színpad közepén – és egy életre szóló élmény.

Bár a „Tavaszi szél” című népdalfeldolgozásán kívül nem rajongok Havasi Balázs műveiért, a születésnapomra mégis két jegyet kértem a december 5-i koncertjére. Hallani és látni akartam, mit tud ez a remek zongorista előben, ha teltház koncertje volt a Carnegie Hall-ban, New Yorkban – gondoltam – nekem is tetszeni fog. Ezután az előadás minden plakátjára lelkesen mutogattam: én is ott leszek!

December 5-én izgatottan araszoltam a tömeggel a Papp László Budapest Sportarénába. Kis késéssel kezdődött az előadás, de annál több meglepetést tartogatott. Még annak is új élmény volt, aki sokadik alkalommal ült a közönség soraiban.

Az előadást gyönyörű lézershow kísérte, és a tánca is nagy hangsúlyt fektettek: a koncerten az ExperiDance társulata kápráztatott

el minket a változatos koreográfiákkal. Sok vendégelőadót hívott Havasi, többek között Radics Gigi, Kiss Endre Endi, és Sir Karl Jenkins – a világ legtöbbet játszott kortárs zeneszerzője – segítette a Symphonic Aréna Show-t a sikerhez.

Havasi Balázs koncertjén mindenki megtalálta azt a darabot, ami jobban vagy kevésbé passzolt a saját ízléséhez. Szerepelt a rockosabb Drum&Piano Project, Havasi bemutatta a gyermekeivel komponált, nekik alkotott műveit, és hallhattuk a már jól ismert számokat is, mint a The Storm című darabot. A Szülőföldem című új műve, melyben Radnóti Miklós Nem tudhatom című verséből idézett Kőszegi Ákos, teljesen elvarázsolta a közönséget. A teltház arénában mindenki szemében megjelent a könny, mindenkit előntött az érzés: itthon vagyok. Úgy gondolom,

a „hazaszeretet” jelentéséhez, a nemzethez tartozás fogalmához senki nem adott még ilyen erős érzelmi töltetet. Azóta is minden nap meghallgatom, és ugyanúgy összeszorul a szívem, mint a koncerten.

Havasi Balázs rengeteg sztereotípiát rombolt le a zeneszerzőkkel kapcsolatban. Tartózkodónak, tekintélyt parancsolónak hittem őt, aki leginkább csak a nagy művészek körében mozog, és a közönségével a koncerten is távolságtartó. De Havasi szinte minden darab között hozzánk fordult, és beszélgetett velünk – frontálisan persze, de mint barátaihoz szólt, egyenrangú felekként mesélt néhány vicces eseményt az életéből, a telefonjáról vetített videót arról, ahogy a kislányával zongorázik. Nem feszengett a színpadon, nem figyelt

oda minden szavára, hogy elég „művészi-sen” fejezze ki magát. Ott állt azon a nagy színpadon, több ezer emberrel szemben, a világ legnagyobb termeiben előadott teltházás koncertek után, és úgy mesélt nekünk, mint te a barátnődnek a folyosón.

Zárásképpen Havasi és csapata – legnagyobb öröömre – a Tavaszi szél című dallal búcsúzott. Nagyon hálás vagyok ezért az élményért, és most már biztos, hogy 2016-ban is ott leszek az előadáson. És azóta, ha valahol még meglátom a koncert plakátját, boldogan kiáltok fel: én is ott voltam!

Somodi Nikolett

Kép forrása: <http://thehungarianfeature.com>

AGATHA CHRISTIE, TÍZ KICSI NÉGER

Egyszerű krimi, vagy annál több? - gondoltam, miközben már sokadszorra szemezttem vele a polcon. Nem bántam meg azt az időt, amit az olvasásával töltöttem.

Agatha Christie Tíz kicsi néger című munkája 1939-ben látott napvilágot Angliában, majd Amerikában, és végül Magyarországra is eljutott - igaz, A lát-hatatlan hóhér címen. Őszintén szólva nagyon is jó címet választott a fordító a történet szempontjából.

Bevallom, nem tartom magamat nagy nyomozónak, sőt Sherlock Holmes mellett el is bújhatok, bár most szerintem ez az ügy rajta is kifogott volna. Miért is? Mert az egész műben nincs egy utalás se a valódi gyilkosra,

sőt én nem is gondoltam volna rá, ha nem „lövik le” az ismerőseim a könyv ajánlása közben. Nem, nem történt gyilkosság, csupán a könyvben.

A könyv elején 8 embert ismerünk meg, emiatt lassú kezdés érzetét kelti. De később örültem, hogy nem rögtön „bele a lecsóba” érzésével indított. Kellett ez az indítás, mert a végére annyira felpörögnek az események, hogy szinte az ember lánya alig tudja kapkodni a fejét, illetve szemét a sorok között. Mi történik? Úristen! Villannak

fel a képek, és mikor már eldöntené az ember, hogy „biztos ő volt”, akkor is két lehetőség áll fenn. Egyik esetben a gyanúsítottunk a következő áldozat. A másik esetben meg a rögtönzött tárgyalásokon - amiket a szereplők szerveznek meg - megindokolják, hogy miért is nem lehet ő.

Bocsánat egy kicsit előre szaladtam. Mint már említettem 8 embert ismerünk meg, köztük egy orvost, egy bírót, egy vénkisasszonyt, egy ficsúrt, egy magán nyomozót, egy kétes múltú fickót és egy tanárnőt. Mindnyájuknak ugyanaz az úticélja: Néger sziget. Most kap mindenki a fejéhez, hogy hogyan kapcsolódik a mű címéhez. Miután

szereplőink megérkeznek, találkoznak még két személlyel, a személyzettel. Igaz, hogy előállt így a tíz személy, de egyikük sem néger. Christie egy frapáns megoldással állt elő. Az asztalra egy díszet, tíz néger figurával, és a szobákba fali díszként egy gyermekverset rakott.

„Tíz kicsi néger éhes lett egyszer; s vacsorázni ment,

Egyik rosszul nyelt, megfulladt, s megmaradt kilenc...”

A legdurvább és hátborzongatóbb az egészben, hogy ez alapján búcsúznak el „hőseink” az életüktől. Bár nem nevezném őket hősöknek, inkább mázlis bűnözőknek, akik valahogy megúszták az igazságszolgáltatást.

Pár nap leforgása alatt játszódik a történet, néhol egy kicsit akadozónak éreztem a folyamatát, de szerettem olvasni. Nagyon jó írói megoldás volt, hogy a végére szintén lelassult ez a folyamat, engedi az olvasókat lenyugodni, találgatni és mérlegelni addig, amíg a legeslegvégén arcul csapjon mindnyájunkat. Szinte hallottam az ördögi kacaját, hogy „téged is átejtettelek”, mikor végeztem.

Összegezve a könyvet, élvezet volt olvasni, gyorsan haladtam, és mikor az unalommal fenyegetett, akkor jött egy csavar, ami nem engedte, hogy beleunjam magam.

Azoknak ajánlom olvasni, akiknek nincs sürgős dolga, mert az esetemből kiindulva nem fogja tudni letenni.

Rácz Renáta Erika

RECEPT

Számomra rendkívül fontos, hogy ami a konyhámban készül, összehozza az embereket. Akár egy átdolgozott munkanap után a családot, akár egy kemény vizsgaidőszak után a rég nem látott barátokat. Most kettő olyan receptet szeretnék mutatni, amely ízlés szerint könnyen variálható, így elkészíthető húsevőnek, vegetáriánusnak vagy diétázónak is.

Saslik

Én télen-nyáron imádom a sütögetést. A sercegő fűszeres hús, a szállingózó illatok, a piruló zöldségek. Ez akkor a legjobb, amikor a barátok az asztalnál ülve, már farkaséhesen várják, hogy feltálaljam nekik a személyre szabott saslikjaikat. Szinte bármit rá lehet szűrni ezekre a praktikus fapálcákra, ezért ennek a receptnek az is a szépsége, hogy tökéletes a hűtő kipucolására. Kellemeset a hasznossal. A húgom nem szereti a gombát, az egyik barátom vegetáriánus, a másik ki nem állhatja a hagymát, és persze a társaság férfi tagjai leginkább a húst preferálják. Így lehet csinálni csirkéből, ebből a mellehúsa diétás, a combja pedig szaftos; pulykából, de lehet akár karajkockákból is. Hát legyen mindenkinek olyan, amelyet kíván.

Ebben a receptben nagyon fontos, hogy a húsnak megfelelő pácot adjunk. Én a következőt ajánlom:

2 evőkanál méz
4 evőkanál ketchup
1/2 citrom leve
1 evőkanál szójaszósz
Só, bors

Az összeállításhoz:

80 dkg hús
20 dkg hagyma

2 db közepes cukkini
20 dkg gomba
20 dkg szalonna
3 db paprika

de, mint mondtam, a hűtőből szinte minden jöhet

A pácot összekeverjük egy nagy tálban, majd összeforgatjuk a húskockákkal. Minél tovább hagyjuk állni, annál ízesebb lesz. Majd megkezdjük a saslikok összeállítását. Én úgy szeretem, ha a hús egyenletesen van elosztva, tehát a csirke és a szalonna íze is átjárja a zöldségeket. Ha marad még egy kis páclé a tál alján, nem szabad kidobni. Egy pici olajjal keverjük össze. A saslikokat tegyük forró serpenyőbe, és kezdjük el sütni. Miközben sül, kenegessük az olajos páclével. Amíg pirul a hús, egy paradicsomsalátát is össze lehet

dobni. A legegyszerűbb dolog. A paradicsomokat felvágjuk, egy gerezd fokhagymát lereszelünk, olívaolajjal, bazsalikommal és balzsamecettel összekeverjük, csak egy tál kell hozzá, hogy összefogassuk. Mindeközben ne felejtjük el a saslikokat többször átkenni az olajos páclével! Akkor jó, ha a páclé mind elfogy a sütés végére. Megfelelő szaftosságot kölcsönöz a húsnak, és a zöldségek is kapnak belőle rendesen. Ha látod, hogy szép piros, és mindenhol átsült, akkor készen van.

Csípős paradicsomleves

Ez a másik recept is rengetegféleképpen variálható, bár az a legjobb, ha mindenből van az asztalon. Én azt mondom, a levesbetétet mindenki tegye bele magának, amit és amennyit kíván. Az én kedvencem a pirított szalonna és egy pici sajt.

Hozzávalók:

2 közepes fej hagyma
1 kis gerezd fokhagyma
10 dkg sült paradicsom
10 dkg zeller
1 teáskanál csilipehely
1 teáskanál római kömény
cukor, só, bors

A hagymát és a fokhagymát a csilipehellyel és a fűszerekkel lepirítjuk. Majd az egészet egy késes aprítógépben krémesre, pasztaállagúra aprítjuk. Egy lábasban megpirítjuk a paradicsompürét, majd hozzáadjuk a pasztát is. Felöntjük egy liter vízzel. Ízlés szerint sózzuk, borsozzuk, cukrozzuk. A kockára vágott zellert is beletesszük, és addig főzzük, amíg megpuhul. Na, ezek után lehet variálni. Tehetünk bele klasszikus betűtészta vagy esetleg, aki szereti, a reszelt sajt is illik bele, ez lehetőleg

zsíros sajt legyen, esetleg pirított kenyérkocka, de ha a társaság nyitott rá, szerintem egy kis pirított szalonna is kiváló kiegészítője lehet a levesnek.

Ehhez nem kell mást tenni, minthogy apróra vágjuk a szalonnát - ez lehet bacon vagy házi szalonna, a lényeg, hogy legyen neki valamilyen zsírja. Az szalonnadarabkákat addig pirítjuk egy serpenyőben, amíg szép pirosak lesznek, majd kipecázzuk a zsírából és papírtörlettel leitatjuk róla a felesleget. Ha ezt a procedúrát még a leves készítése előtt elvégezzük, akkor kisült zsírban piríthatjuk meg a hagymát és a fűszereket. Ez plusz ízt kölcsönöz a levesünknek is.

Mint említettem, ez is elkészíthető vegetáriánus, húsos, gluténmentes, laktózmentes változatban is, ezért javaslom mindenkinek, ha lehetősége van rá, variálja az ízeket. A konyha a kísérletezés terepe, és szerintem az egészséges étkezés magában foglalja a változatos, friss alapanyagok használatát, ne mindig csak rántott hús legyen az asztalon krumplipürével!

Krammer Dóra

Képek forása: jodiegastro.wordpress.com;
megan-deliciousdishing.blogspot.com

Mi vár rád a közeli jövődben?

Az idei Bárcziumban a következő hat csillagjegynek szép vagy kevésbé szép jövőt jósoltak az égiek. Nagy izgalommal töltött el minket, hogy kiváló és igen lelkes asztrológusunk, Szabó Tamás – egy kis noszogatás, több kérlelő pillantás, illetve némi csokoládé ellenében - vállalta e nemes feladatot, sok munka és verejték árán. Érdemes nagy odafigyeléssel, részletekig menően elolvasni, valamint hasznos tanácsait megfogadni. A többi hónapban született személyek még várhatják a lebilincselő elemzéseket, szakemberünk dolgozik eme rendkívül fontos ügyön, a következő lapszámig azonban türelmesnek kell lenniük. Jó szórakozást!

Mérleg (IX. 23.- X. 22.)

Rádmosolyog a szerencsecsillagod, ugyanis idén pápává választanak. Amennyiben nő vagy, ez értelemszerűen elmarad. Kerüld a wyomingi utcaseprők társaságát!

Skorpió (X. 23.- XI. 21.)

Az Uranus olyan szögben fog állni a Plútóhoz képest, ami jelentős veszélyekkel járhat rád nézve. Egészséged és testi épséged megőrzése érdekében idén ne hagyd el a házad, vagy lakásod, ne vedd fel a telefont, és ne nyiss ajtót, ha csöngetnek!

Nyilas (XI. 22.- XII. 21.)

Ebben az évben megtalálod életed szerelmét egy féllábú kínai virágáruslány, vagy egy halott holland keresztes lovag személyében. Érdeklődésed az idegen kultúrák vagy a középkori temetkezési helyek iránt előnyödre válhat. Azonban mindkét esetben szerencséd van akkor is, ha nem erősséged a beszélgetés.

Bak (XII. 22. – I. 19.)

Megnyered a lottót, azonban elüt egy autó, busz, villamos, repülőgép, hajó, komp vagy egy csordányi vágató jak. Ha szerencsejátékba akarsz fogni, kerüld a forgalmas helyeket, a kikötőket és Tibetet!

Vízöntő (I. 20.- II. 18.)

Elveszíted egy végtagodat, de visszaadják. Össze fogsz házasodni azzal, aki elvette, ám napfogyatkozáskor mindketten vérfarkassá változtok és Kanadába költöztök. Mikor a Neptunusz két holdja egymás mellé ér, visszaváltoztok, de továbbra is véresen fogjátok szeretni a steaket.

Halak (II. 19.- III. 20.)

Elérkezett végre az alkalom, hogy véghezvidd életed legmerészebb álmát. Idén megadatik neked a lehetőség, hogy eltölthetsz egy kis időt kedvenc filmsztárod társaságában tehénfejes közben, míg ő a Mersailles dallamára egy Államháztartás nevű nyúlról rappel.

FOLYTATÁS A KÖVETKEZŐ SZÁMBAN.

Képek: huffintonspost.co.uk

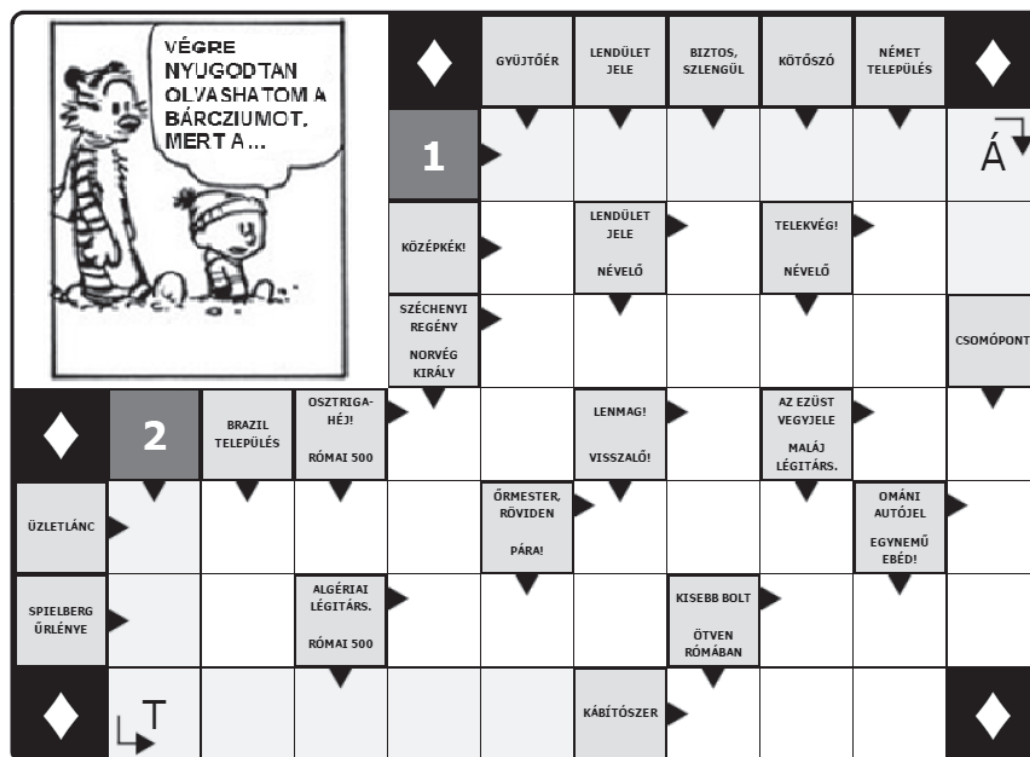
KERESZTREJTVÉNY

Unatkozol órán? Ezt neked találtuk ki!

Előző számunk nyertese: **Kovács Anna**

Nyereménye egy egyedi Bárczis vászontáska és jegyzetfüzet, melyet nyitvatartási időben bármikor átvehet a HÖK-irodában nyitvatartási időben.

Nyereményéhez szívből gratulálunk!

Közepes nehézségű sudoku.

Mindenkinek jó kobaktörést!

		8	6					
	3	4		5				
				9		8	6	
5		2					3	
		1	5			7		8
					6			4
	7	6	9					
	1			8			2	
					1			5

A helyes megfejtéseket beküldők között értékes nyereményeket sorsolunk ki! A megoldásokat a foszerkeszto@barczihok.elte.hu e-mail címre várjuk. A szerencsés nyerteseket ismertetjük a következő számban.

HIRDETÉS

SPORTOLÁSI LEHETŐSÉG

Kedves focizni vágyó lányok! Szeretettel várunk mindenkit az ELTE 5+1-es kispályás csapatába, a Napkeltébe! A csapat edzései teremben zajlanak. Rendszeresen játszunk kupákon, és műfüves bajnokságban. A jó hangulatú edzéseinkre mindenkit szeretettel várunk! Lehetsz teljesen kezdő, vagy akár foci múlttal rendelkező.

Várjuk jelentkezésed Ternyák Miklósnál: **06/30-863-71-27**-es telefonszámon, illetve a **bromden@gmail-com**-on!

MUNKALEHETŐSÉG

Fiatal mozgáskorlátozott hölgy Budapesten a 13. kerületben segítőt keres napi 3-6 órára (heti tetszőleges alkalommal). Az étkezésben, tisztálkodásban, esetlegesen könnyű házimunkában kellene segíteni. A feladat szakképzettséget nem igényel, csak türelemre, segítőkészségre és jókedvre van szükség.

Érdeklődni emailben lehet: **orban.tuende@gmail.com** (Orbán Tünde).

SZÍNJÁTSZÓKÖR

Ha kedvet kaptál, vagy mindig is volt, a színjátszáshoz, és szívesen kipróbálnád magad, akkor jelentkezz a Bárczin először induló színjátszókörbe!

Érdeklődni lehet: **szabotomesz@freemail.hu**

mit nyerhetek
vele?

magabiztos fellépés

interkulturális
készségek

jó
nyelv-
tudás

i
n
s
p
i
r
á
c
i
ó

szemlélet
váltás
új ötletek

motivációim

nemzetközi
közösség

karrier-
lehetőség

életre szóló
kaland

hogyan kezdjek
neki?

nyelvtudás, 2 lezárt
félév, HÖK külügyi
referens

mit vegyek
figyelembe?

aktív félév ->
egyéni tanrend

hova menjek?

16
or
sz
ág

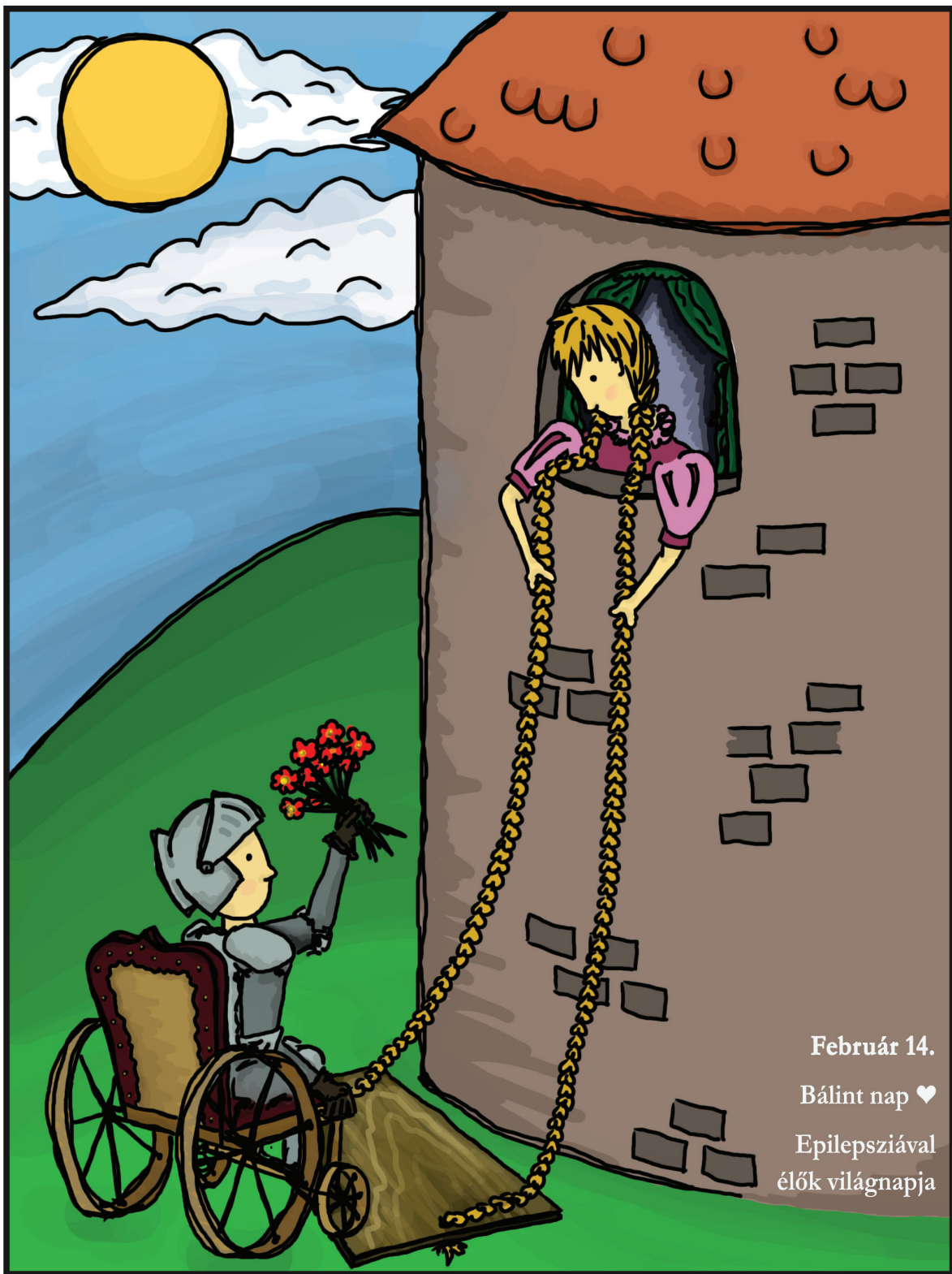
E
R
a
S
M
U
S
+

minimum
3 hónap
maximum
12 hónap

m
e
d
d
i
g
m
a
r
a
d
j
a
k
?

t
a
n
d
í
j
m
e
n
t
e
s
s
é
g

Február 14.

Bálint nap ♥

Epilepsziával
élők világnapja

ELTE BGGYK HÖK
2016. február

